

Over:

- **kinderdoop (bezegeling van Gods beloften) en**
- **volwassendoop (op grond van geloof).**

Door de jaren heen heb ik van meerdere kanten heel wat argumentatie bestudeerd. Mijn conclusie is: voor beide standpunten is heel wat argumentatie aan te voeren vanuit de Bijbel, maar de Bijbel leert niet een overtuigend standpunt over deze doopkwestie. Om tot een keus voor één standpunt te komen moet je aan bepaalde gedachten of gevoelens meer gewicht geven dan aan andere. Men mag zo tot een eigen voorkeur komen, maar op grond van de Schrift is het niet verantwoord elkaar aan één standpunt te binden (zoals nu in veel kerken of gemeenten wel gebeurt). Elkaar hierin vrij laten is geboden, want het is een keus die niet kan steunen op overtuigende bijbelse gronden. **De Bijbel doet er geen expliciete bindende uitspraak over.** Ook is dogmatisch geen werkelijk doorslaggevend argument te geven voor het ene of andere standpunt.

Laten we dit eerlijk erkennen: voor beide standpunten is een stukje eigen menselijke redenering nodig en waarom zou een menselijke redenering bindend zijn? Daarom lijkt het mij verstandig dat christenen ophouden hierover te twisten. **Verdraagzaamheid lijkt me hier de goede bijbelse weg.**

Ook kan in alle gemeenten ruimte gemaakt worden voor beide standpunten. In liefde kunnen ze heel goed naast elkaar bestaan en toegepast worden. Zolang we van elkaar weten wat we willen uitdrukken en belijden met de kinderdoop en de volwassendoop, zullen we eensgezind blijven. Scheiding maken over een meningsverschil waarover de Bijbel zelf niets voorschrijft lijkt me zonde.

24 september 2010.
Ton de Ruiter